

Slick

het verhaal van een consultant

Miguel Goede

Slick

**Het verhaal van een
consultant**

Colofon

ISBN 90-5974-011-4

23^e druk, april 2004

© 2004 Miguel Goede

Exemplaren zijn rechtstreeks te bestellen

via Internet: www.mijneigenboek.nl

of telefonisch

MijnEigenBoek

Postbus 70080

9704 AB Groningen - NL

telefoon +31 (0)50 3657271

fax +31 (0)50 3657273

Copies can be ordered only via Internet: www.mijneigenboek.nl

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op enige wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur en de uitgever.

This book may not be reproduced by print, photoprint, microfilm or any other means, without written permission from the author and the publisher.

Slick

**het verhaal van een
consultant**

Miguel Goede

www.mijneigenboek.nl

Aan mijn vader, moeder, Graciela, Christopher en Stephanie

Moge dit boek u zo schokken dat u verandert ten goede,
in het belang van het volk van Curaçao.

Inhoud

De airport	6
Aruba	10
Curaçao	21
De "Firm"	26
Het gezin	30
St. Maarten	32
2020	40
De vrije tijd	45
Orkaan Georges	49
School of the Future	59
Tijd om stil te staan	63
"Nos mes por"	69
Change Award 1998	75
"School of the Future"	78
Boeken lezen	81
Wat is wijsheid?	85
De rest van de wereld	99
Vakantie en "Everything will be the same"	104
Orkaan Lenny en andere fenomenen	109
Change Award 1999	120
"Opportunities" en "Change"	124
Verandering is constant	129
Kerstmis 1999	132
"Transform"	138
Het nieuwe millennium	152
2003	159

De airport

Het is donderdag. De luchthaven van Curaçao kent de gebruikelijke ochtenddrukte van de vroege vluchten met toeristen en zakenmensen die naar één van de Caribische eilanden willen en die daar willen aankomen met de hele dag voor zich. De stoelen in de vertrekhal zijn goed bezet. De frequente reizigers, zakenmensen en professionals, zoeken elkaar op met koffie in de hand of met een sigaret. Anderen weer zitten in hun eentje het "Algemeen Dagblad" of één van de Papiamentstalige ochtendbladen door te nemen. De sfeer is rustig, het is stil. Op de achtergrond is het geluid te horen van de televisies die het wel doen. De speciale vervolger, Starr, heeft zijn rapport over president Clinton afgerond. Het is, zeker volgens de Amerikanen, wereldnieuws. De discussie gaat nu over de vraag of president Clinton moet blijven of dat hij moet aftreden. Af en toe wordt de rust verstoord door een cellulair telefoon die afgaat. De secretaresse die nog even iets moet weten, voordat de baas vertrekt.

Daar zit hij dan. Ogenschijnlijk de rust zelve. Ontspannen kijkt hij voor zich uit en aanschouwt dit allemaal. Hij overdenkt de voor hem liggende dag. Maar niet te lang. Hij heeft geleerd dat men een plan op hoofdlijnen moet hebben, maar dat het veel belangrijker is om zich steeds te blijven aanpassen aan de veranderende omstandigheden.

Met zijn lang en slank postuur zit hij languit in de vertrekhal. Hij volgt maar half het nieuws op de televisie. Hij denkt bij zichzelf: "Die Amerikanen. Zo puriteins en moralistisch. Dan maar de Fransen. Ze moesten eens weten wat voor maatstaven wij op Curaçao aanhouden. Iedere politicus of man van invloed doet

dat toch. Men moet het zelf weten. Waarom tijd eraan verspillen.”

Hij besluit op te staan, pakt zijn “garmentbag” mee en gaat kijken naar de winkeltjes in de vertrekhal. Hij loopt er naartoe en ziet dat ze gesloten zijn. In de etalage ziet hij de rugtassen liggen. Ze kosten honderd gulden. Duur, vergeleken met de Hindoes van Punda. Maar dit is kwaliteit natuurlijk.

Hij gaat weer zitten. Even gaan zijn gedachten naar zijn vrouw Grace en de twee kinderen. Hij grijpt naar zijn portable telefoon en belt Vilma, zijn secretaresse, op. De receptioniste neemt op. “Kun je me doorverbinden met Vilma?”

“Vil, kun je Rick bellen en zeggen dat ik hem voor het kantoor van minister Beke ontmoet?”

Hij doet het apparaat weg. Hij denkt daarbij aan het feit dat het ding niet te gebruiken is op Aruba. Het moet toch mogelijk zijn dat je op deze eilanden kunt bellen met zo'n ding? De afgelopen maanden was hij zeer geïnteresseerd geraakt in telecommunicatie en was begonnen met zich erin te verdiepen en alle lokale en internationale bedrijven op dit gebied te volgen.

Hij haalt uit zijn “bag” een “palmtop” te voorschijnt en begint wat aantekeningen te maken. Terwijl hij bezig is, gaat de telefoon. Hij denkt: “Vast Grace”. Hij neemt op: “Grace?”

“Nee, met Vil. Rick wil dat je naar zijn kantoor komt en dat jullie samen naar de minister gaan.”

“Goed dan doen we dat.” Hij is flexibel.

Op het moment dat hij ophangt worden de passagiers voor de ALM-vlucht van negen uur veertig, met bestemming Aruba, opgeroepen. Hij stapt gelijk op, kijkt even naar zijn kleding. Hij is gekleed in een donkerblauwe “Tommy Hilfiger”-broek, een blauwe shirt, met een gele das met een donker motief. Hij heeft

kort geknipt haar en draagt een bril. Z'n snor heeft hij afgeschoren. Hij kiest voor een imago van jonge nonchalante professional, maar toch verzorgd.

Hij loopt het platform op, let een beetje op mensen. Knikt even naar bekenden, maar zoekt ze niet op. Hij heeft eigenlijk een hekel aan "small talk". Hij heeft liever een diepgaand gesprek. Zoals gebruikelijk hebben Grace en Vilma gezorgd dat hij voor in het vliegtuig komt te zitten. Hij doet de riem om en vraagt de stewardess of zij zijn tas even boven weg kan zetten. Kijkt even naar het magazine van de ALM. "Nog steeds die oude editie." Hij legt het weer weg. Het vliegtuig begint te taxiën, zijn telefoon gaat af. "Ja."

Het is Grace.

"Ik kom om half drie terug en ik ga om halfzeven door naar St. Maarten. Ik kom naar huis dus je ziet mij nog. Ik moet ophangen want wij gaan. Ik hou van je."

Hij kijkt even naar buiten. Dit keer kan het makkelijk want de stoel naast hem is vrij. Sinds hij betrokken is geweest bij het maken van een veranderingsplan voor de Antilliaanse Luchtvaart Maatschappij heeft hij een ander gevoel als hij met de ALM vliegt. Het plan is helaas nooit uitgevoerd, want er kwam een nieuwe regering als opvolger van Pourier II, Römer II, dus een nieuwe Raad van Commissarissen. Enkele weken eerder hebben ze ook Duncan Fischer, de CEO van ALM, de laan uitgestuurd. Maar nu zal hij even niet mopperen dat de kist niet vol zit. Hij kijkt naar buiten en ziet hoe ze opstijgen. De donker blauwe Caribische zee, de rode kleigrond van de vlakte van San Pedro. De Julianabrug en daar omheen Willemstad. Over Brievengat vliëgend laten ze Curaçao achter zich. Hij sluit zijn ogen en gaat

in meditatie.

Meditatie geeft hem rust, het is één van de dingen die hij doet om de stress te managen. Tien jaar terug is hij ermee begonnen. Toen al nam hij veel hooi op zijn vork. Grace heeft alle psychologie die zij aan de universiteit van Nijmegen had opgedaan moeten aanwenden om hem te begeleiden. Maar hij heeft het zelf gedaan. Na twee jaren van weer opbouwen was hij meer dan terug. Dit was één van de vele gebeurtenissen die een speciale liefdesband heeft geschapen tussen hem en haar.